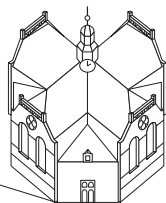

Noorderkerk concerten

zaterdag 19 januari 2019

Van Baerle Trio

Hannes Minnaar piano
Maria Milstein viool
Gideon den Herder cello

T. Keuris (1946-1996)
Pianotrio (1984)

F. Schubert (1797-1828)
Pianotrio nr 1 in Bes, opus 99 posth. D 898
Allegro moderato
Andante un poco mosso
Scherzo. Allegro
Rondo. Allegro vivace

Muziek in de Noorderkerk: de perfecte zaterdagmiddag in hartje Amsterdam.

Doe boodschappen op de biologische Noordermarkt, eet de beste appeltaart van Amsterdam bij Café Winkel en geniet van een uur concert in de Noorderkerk.

Huischroniqueur Herbert van Hasselt houdt na afloop van dit concert een pilaarpraatje. Verwacht prachtige anekdotes over de roemruchte geschiedenis van Amsterdam, de Noorderkerk en natuurlijk muziek. Herbert was voorheen directeur van de Amsterdamse Oude Kerk

Na afloop van het concert bieden wij u graag een kopje koffie of thee aan in de kerk!

Het **Van Baerle Trio** is in 2004 opgericht door pianist Hannes Minnaar, violiste Maria Milstein en cellist Gideon den Herder. De naam van het trio ontleen ze aan de straat waar hun muzikale wortels liggen: de Van Baerlestraat in Amsterdam. Hier ontmoeten de drie musici elkaar tijdens hun studie aan het Conservatorium van Amsterdam, op een steenworp afstand van het Concertgebouw, dat het trio als zijn muzikale thuis beschouwt.

Na het winnen van het Vriendenkrans Concours in het Concertgebouw in 2011 treedt het trio veelvuldig in deze zaal op en wordt het door het Concertgebouw genomineerd voor de ECHO Rising Stars 2013/14, een tour die het trio naar belangrijke zalen in heel Europa brengt, waaronder de Musikverein in Wenen, de Barbican in Londen, de Cité de la Musique in Parijs, L'Auditori in Barcelona en de Philharmonie in Keulen.

Al voor het begin van deze Europese tour heeft het Van Baerle Trio zijn internationale reputatie gevestigd met het winnen van het ARD concours in München in 2013 en het internationale kamermuziekconcours in Lyon in 2011. Bij beide concoursen wint het trio ook de publieksprijs. In Nederland ontvangen ze in 2012 de Kersjesprijs, een beurs die ieder jaar aan een jong veelbelovend ensemble wordt toegekend.

Het Van Baerle Trio werd gevormd onder de hoede van Dmitri Ferschtman en volgde daarna lessen bij onder meer Ferenc Rados en Claus-Christian Schuster. De ontmoeting met Menahem Pressler in 2008 was een grote bron van inspiratie voor de drie musici, die sindsdien meerdere keren voor hem speelden. Sinds 2014 geven de leden van het Van Baerle Trio hun ervaring door aan een volgende generatie musici op uitnodiging van het Conservatorium van Amsterdam.

De debuut-cd van het Van Baerle Trio met werken van Saint-Saëns, Loevendie en Ravel werd bekroond met een Edison Klassiek 2013. Hierna bracht het Van Baerle Trio de pianotrio's van Mendelssohn uit, waaronder de eerste opname van een vroege versie van het Eerste Pianotrio in d-klein van Mendelssohn. Op dit moment neemt het Van Baerle Trio de verzamelde pianotrio's van Beethoven op, waarvan de eerste cd onlangs is verschenen.
Pianotrio's

Tristan Keuris 1946-1996

Pianotrio (1984)

De helaas in 1996 veel te jong overleden Nederlandse componist Tristan Keuris componeerde in een vrij, niet al te strikt atonaal jargon. Weliswaar zijn in zijn werken melodieën in de klassieke zin van het woord niet herkenbaar, maar de expressieve, romantisch getinte muziek is over het algemeen heel toegankelijk. Ook voor oren, die maar niet kunnen wennen aan de 12-toons muziek. Keuris studeerde vanaf zijn vijftiende jaar compositie bij Ton de Leeuw. In 1969 rondde hij zijn studie af met de 'Prijs voor Compositie'. Vanaf dat moment vloeiden met regelmaat werken uit zijn pen: orkestrale stukken, concerten: voor piano, voor viool; veel muziek voor blazers en vocale muziek.

Het pianotrio uit 1984 bevestigt het bovenstaande. Het is toegankelijke muziek, naar eigen zeggen gecomponeerd vanuit een ambachtelijke interesse om 'salonsfeer' naar eigen hand te zetten. Verwacht echter geen ensemblestukje, gebracht door een trio receptiemuzikanten met veertjes in de hoed en gestoken in frivole tenuutjes. Nee dit aantrekkelijke pianotrio is wel degelijk serieuze kost, dat aandachtige beluistering verdient. Het hele werk is gebaseerd op één atonaal tonenreservoir waarmee de componist in de expositie de luisteraar dadelijk laat kennis maken. De motieven en intervallen blijven in allerlei gedaanten gedurende de zestien minuten lange speelduur herkenbaar. En dat is precies de kracht van de compositie. Ook al zijn geen nazingbare melodieën te onderscheiden, toch blijven de klanken ook voor het minder geoefende oor een feest der herkenning. Het tonenreservoir wordt telkens vanuit een andere invalshoek benaderd. Soms speels en grillig, dan weer ingetogen en lyrisch. Saai wordt het daardoor ook niet. De pianist, violist en cellist hebben ieder een gelijkwaardige inbreng. Zij kunnen de technische mogelijkheden van hun instrumenten en hun virtuoze vaardigheden volop etaleren. Snelle loopjes, van boven naar beneden en omgekeerd, parelende trillers, consonante en dissonante samenklanken. Er valt veel plezier aan dit trio te beleven. De muziek doet denken aan *La Linea*, dat verrassende spel van ononderbroken lijnen, speels en avontuurlijk getrokken door de Italiaanse tekenaar Osvaldo Cavandole.

Franz Schubert 1797-1828

Pianotrio nr 1 in Bes, opus 99 posth. D 898

Veel van Schuberts kamermuziek werd geschreven voor huiselijk gebruik, hetzij met zijn familie of in gezelschap van vrienden. Wanneer zijn 40-jarige vriend Josef von Spaun begin 1828 aankondigt zijn vrijgezellenbestaan op te geven, stelt Schubert voor een muzikale avond ter gelegenheid van de verloving te organiseren. "Ik breng Bocklet, Schuppanzigh en Linke mee." En zo geschiedde. Voornoemde muzikanten speelden een trio, en daarna nog veel meer muziek. De vrienden bleven tot na middernacht vrolijk bij elkaar. Flink aangeschoten boemelde het stel verder in café Bogner. Het is bijna zeker dat het meer dan een half uur durende pianotrio in Bes op die gedenkwaardige laatste Schubertiade werd gespeeld. Pas acht jaar na Schuberts dood werd het stuk bij Diabelli gepubliceerd als opus 99.

"Leidend, weiblich, lyrisch", zo karakteriseerde Robert Schumann in zijn 'Neuen Zeitschrift für Musik' de vloeiende melodieënpracht van het blijmoedige Pianotrio nr 1. Het eerste deel, Allegro moderato, heeft twee thema's. Het eerste, snelle thema zit vol zwierige triolen. Het materiaal wordt uitgebreid bewerkt. Pas na 60 maten wordt het gracieuze neventhema door de cello geïntroduceerd. In de doorwerking worden de beide melodieën kunstig dooreen gevlochten. Het langzame tweede deel, Andante un poco mosso, is een wonder van modulatietechniek. De muziek vertrekt in een dromerig As-groot. Plotseling geeft Schubert een draai aan het harmonische stuur en bevinden zich de noten in de ver verwijderde toonreeks E-groot. Slechts een kwartmaat heeft het genie nodig om daar te komen, en het effect is hemels. En zo varieert Schubert in deze fijnzinnige mijmering voortdurend de toonsoorten. Op het schelmse Scherzo (Allegro) met een zangerig trio op een walsachtig ritmetje volgt tot slot een dansant Rondo (Allegro vivace. Verrukkelijke muziek!

HAN VAN TULDER (WWW.HANVANTULDER.NL)

De Noorderkerkconcerten worden mogelijk gemaakt door:

**amsterdams
fonds voor de
kunst**

**FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL**

**PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS**
De kunst van het geven

P.W. Janssen's Vriessche Stichting
J.C.P. STICHTING
jong talent, cultuur & podia

**BERGH STOOP & SANDERS
ADVOCATEN**

Het Kersjes Fonds

SEC
Stichting Educatie en Cultuur
The Cat That Walked by Himself

 noorderkerkconcerten
 noorderkerkconcerten.nl
 info@noorderkconcerten.nl

MET DANK AAN: Dille en Kamille, De Boerenmarkt en alle vrienden van de Noorderkerkconcerten'.
Noorderkerkconcerten is zeer erkentelijk voor de steun van de leden van de Noorderkring.